

ærede Medlem fra Æbeltoft, at man havde med beraad Hu i 1907 sat denne Afgift saa højt, for at der ikke skulde være nogen Fristelse for Nationalbanken til at gøre Forretning ved Forøgelse af Seddeludstedelsen. Jeg ved ikke, om man havde sat denne Procent med saa beraad Hu, mon det ikke har været noget uovervejjet, man satte Afgiften til 5 pCt.? I alt Fald viser det sig nu, første Gang 5 pCt.s Afgiften skal træde i Virksomhed, at den er for høj, det anerkendte det ærede Medlem fra Æbeltoft ogsaa. Jeg skal derom bemærke, at hvis Afgiften er saa høj, at den gør Banken uvillig til en Udvidelse af Seddeludstedelsen, som Banken ellers maatte erkende for at være ønskelig og i Samfundets Interesse, eller hvis Afgiften forvolder, at Nationalbanken, naar Seddeludvidelsen har fundet Sted, kræver en højere Diskonto, end der var nødvendig, dersom 5 pCt.s Afgiften ikke var der — hvis en af disse to Ting indtræder, viser det sig, at Afgiften er for høj, og det maa den ikke være, thi saa virker den skadeligt. Nu er her foreslaaet det halve af Diskontoen. Det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde, at han syntes, man snarere skulde gaa til 1 pCt. under Diskontoen, for at altsaa Nationalbanken kunde have denne Procent til at dække sig med uden at faa nogen Fortjeneste paa Forøgelsen af Seddeludstedelsen. Det er et Spørgsmaal om lidt mere eller mindre, og det kan man ogsaa forhandle om i et Udvalg.

Jeg kommer saa til det tredie Spørgsmaal i denne Materie: hvor Bankkommisariatet skal være. Overfor dette stillede det ærede Medlem fra Æbeltoft sig tvivlende, og jeg tror ogsaa, det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds gjorde det. Derimod tog det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) med Bestemthed Standpunkt dertil. Jeg maa i det hele udbede mig Tilladelse til at sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds udtalte sig med en praktisk Forstaaelse og Klarhed om dette Spørgsmaal, som man ud fra hans Synsmaade i øvrigt maa beundre. Naar man bekender sig til en bestemt Samfundsopfattelse som Socialismen eller andre moderne Samfundsopfattelser, som er forskellige fra den nuværende Samfundsorden, kan man let være fristet til at anvende de Synsmaader, man har ud fra den tænkte Ordning, paa den nu foreliggende, og saa kommer man let ind i en Blindgade. Det var det ærede Medlem for Københavns 11te

Valgkreds fuldkommen fri for. Han er en Modstander af Kapitalen, han er en Tilhænger af Socialismen, men han stillede sig alligevel praktisk imødekommende, naar der var Spørgsmaal om at give Kapitalen de bedst mulige Arbejdsvilkaar under de nuværende ekstraordinære Forhold og under den Samfundsorden, vi lever under, og som jo hverken kan blive forandret i Dag eller i den nærmeste Fremtid. Det ærede Medlem ræsonnerede ikke saaledes: Da jeg er Socialdemokrat, lægger jeg Kapitalen alle de Hindringer i Vejen, jeg overhovedet kan. Men det ærede Medlem ræsonnerede saaledes: Jeg er vel Socialdemokrat, men jeg vil ikke have, at Arbejderne skal være arbejdsløse og sulte under den nuværende Tilstand, fordi Arbejdsvilkaarene bliver hemmet og skadet paa Grund af manglende Kapital. Derfor sagde det ærede Medlem: Jeg kan imødekomme Kravet om, at Nationalbanken faar den størst mulige Evne til at imødekomme Kreditkravene i vort Samfund under de nuværende ekstraordinære Forhold. Det var overlegent og dygtigt gjort af det ærede Medlem, synes jeg, og jeg maa i høj Grad takke ham derfor. Thi det kan ikke paa nogen Maade nægtes, at Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag er et aktivt Skridt mod den truende Arbejdsløshed. Det er nødvendigt for at modarbejde Arbejdsløsheden under de nuværende ekstraordinære Forhold, at vort lille Samfund ikke savner Kapital til i Øjeblikket at sætte de Foretagender i Værk, som overhovedet kan sættes i Værk. Skal vi skaffe Arbejderne Beskæftigelse og Fortjeneste, maa vi have Penge til at sætte Foretagender i Værk med.

Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds indsaa ogsaa meget rigtigt, at naar Bankkommisariatet flyttes over til Handelsministeriet, er der Sandsynlighed for, at Banken i ikke ringe Grad berøves Karakteren af at være et privat kapitalistisk Foretagende og nærmer sig til det, som det ærede Medlem og hans Partifæller ønsker, den skal være eller erstattes med: en egentlig Statsbank. For Forholdet er ikke ganske det, som det ærede Medlem fra Æbeltoft mente, idet han nævnedes forskellige smaa Funktioner, som Bankkommisæreren har. Men jeg undskylder gerne det ærede Medlems Udtalelser, thi Bankkommisæreren og Bankkommisariatet har altid ført en Skyggetilværelse, og derfor er det naturligt, at det er udslettet af Bevidstheden, hvor stor en Rolle Oktrojen af 4. Juli 1818 i Vir-